

Om Lofotfiskeriet

Aar 1861.

Under 11te September fdfstleden er for Hans Majestæt Kongen fremlagt følgende af Dvshynschefen ved Lofotfiskeriet, Premierlieutenant Olsen, afgiven Indberetning angaaende Lofotfiskeriet i 1861.

„Følge den mig som Dvshynschef ved Lofotfisket givne Instruz har jeg herved den Ære at afgive følgende Oversigt over afvigte Vinters Lofotfiskes Gang og hvad dermed staaer i Forbindelse samt over Dvshynets og de extraordinaire Dommeres Virksomhed under samme.

Ved Nytaarstider formærkedes Skreien i de vestlige Ær i Lofoten og nogle Dage senere viste den sig langs Lofotøernes hele Kyststrækning mod Vestfjorden ligetil Straaven; mod Slutningen af Januar blev den ogsaa formærket paa flere Steder østenfor Straaven ligetil Kanstadsfjorden. De større Indsig af Fisk maa imidlertid antages denne Vinter at være steet noget senere end almindeligt.

Allerede tidligt i Januar Maaned vare enkelte fremmede Fiskere ankomne til Vestlofoten, men forsinket ved stormende Veir ankom Mængden af Almuen noget senere til Fiskestrøket end de to foregaaende Aar har været Tilfældet. Det største Antal Baade ankom i Ugen mellem 3die og 10de Februar og fremmede Fiskere vedbleve at indfinde sig ligetil henimod Slutningen af denne Maaned.

Uagtet Størstedelen af Almuen ogsaa iaar søgte til Vestlofoten, bleve dog Bærene mellem Svolveær og Høven under dette Fiske ikke fuldt belagte. En stor Deel af den Almue,

der fra Fiskets Begyndelse havde søgt til disse Bær, opholdt sig nemlig paa Grund af det mindre gode Fiske gennem længere Tid paa andre Fiskepladse, saa at Almuens Antal i sidste Halvdeel af Februar og første Halvdeel af Marts her kun var ringe i Forhold til tidligere Aar. En stor Almue søgte til Straaven og især til Henningsvær, hvilket sidste Sted saagodt som under hele Fisket var fuldt belagt. I Forventning om Fiske paa Gimsostrømmen søgte ogsaa flere Fiskere end de nærmest foregaende Aar til Stamsund.

I Tidsrummet fra 14de til 24de Januar blev der i Østlofoten fisket ret godt paa de da kun enkeltvis og især af Hjemfolk udsatte Redskaber og dette var især Tilfældet i Hopen og Henningsvær. Naar undtages enkelte Dage sidst i Marts var Fisket paa sidstnævnte Sted den hele Vinter ret godt og jævnt, skjønt ikke rigt. Uveir lagde af og til Hindringer for Fiskeriets Drift og navnlig lod det sig ikke gjøre at trække Garn i Dagene mellem 25de Februar og 2den Marts samt mellem 5te og 10de Marts.

Paa Strækningen østenfor Henningsvær var Fisket derimod fra Januar Maanedes Udgang og ligetil omkring den 18de Marts saa ubetydeligt, at kun saa Garnfiskere i dette Tidsrum udsatte Redskaber, hvorimod mange søgte hen til bedre Fiskepladse navnlig til Stamsund, hvor man fra den 8de Februar havde fisket ret godt samt til Østnæsffjorden.

I denne var der allerede tidligt i Januar Maaned fisket noget af Hjemfolket, men omkring den 19de Februar bemærkedes, at en betydelig Fiskemasse stod i Fjorden. Fra den Dag begyndte man at fiske særdeles godt og jævnt paa Linedskaber og tildeels ogsaa paa Dybsagn, og den 25de begyndte et godt Garnfiske, som med enkelte Dages Afbrudelse paa Grund af Uveir vedvarede ligetil den 16de Marts, da det efterhaanden trak sig vestover.

Da der ved Straaven saavel som ved de fleste andre Bær i Østlofoten ligetil Henningsvær kun stod lidet Fisk under Land mens Østnæsffjordfisket gik til, ligesom ogsaa Veiret især i den Tid faldt meget uskadigt og stormende, var det særdeles heldigt, at Almuen kunde søge til Fisket i Østnæsffjorden, hvor Havet er mere beskyttet end i den aabne og søhaarde Vestfjord. En Mængde Fiskere deeltog derfor i dette Fiske og det tør antages,

at et Antal af omkring 1500 Baaede gennem nogen Tid paa eengang vare tilstede i Fjorden; af disse vare dog en stor Deel Dybsagnbaaede, hvis Mandskaber laa tilhuse i Straaven.

Da kun enkelte Korboder i de sidste Aar ere opførte i Østnæsffjorden, viste der sig snart en stor Mangel paa Huusrum, saa at ikke alene de omkring Fjorden boende Hjemfolks Huse vare fuldt optagne, men Fiskerne indlogerede sig paa Kjøbefartøierne saalænge der paa disse var Plads at erholde og mange maatte endog holde til i deres Baaede eller i Telte, dannede af Aarer, Raaved, Seil, o. A.

Med den fiftende Almue søgte en stor Deel Kjøbstadsfartøier til Fjorden. Det største Antal, der paa eengang vides at have været tilstede, var 110 og af disse bleve henimod en Trediedeel forsynede med Laft.

Overalt i Østnæsffjorden endog indenfor det saakaldte Rev blev der fisket, men Hovedfisket faldt dog udenfor Waterfjord og Følstad, og at en saa talrig Almue kunde udøve sin Bedrift paa en saa indskrænket Havstrækning som den, hvor Fisket her gik til, og i Regelen endog gjøre god Fangst uden synderligt Tab af Redskaber, tjener i høj Grad til at fremhæve Fordelene ved den nye Tingenes Orden. Hvor et stort Antal Redskaber — som her var Tilfældet — udsattes paa en forholdsvis liden Havstrækning, maa det imidlertid selvfølgelig stedse indtræffe, at større eller mindre Dele af hver enkelt Fiskers allerede udsatte Redskaber indtrykkes af Andres, hvorfor Fangsten ikke kan blive saa jævn for Alle som naar Redskaberne kunde staa klare fra Ende til anden.

I Straaven, hvor Almuens Antal var temmelig betydeligt, var Fisket ligetil henimod Marts Maanedes Udgang mindre godt; ved Paasketider habdes enkelte gode Sovereir, men den 5te April var Fisket allerede i kjendeligt Aftagende.

I Brettesnæs, hvor der kun laa liden Almue, fiskedes jævnt godt.

I Slutningen af Januar Maaned var der af Hjemfolket i Rastfundet enkelte Dage fisket Skrei, skjønt i ringe Mængde; men medens Østnæsffjordfisket gik til formærkedes, at et ikke ubetydeligt Indslag af Fisk ogsaa var skeet her. Sidst i Februar var Fisket ikke saa ganske ubetydeligt og først i Marts, da Fisket i Østnæsffjorden begyndte at aftage, søgte Almuen fra dette saa-

vejsom fra Straaven og Børene mellem Svolveær og Høpen til Raastfundet. Omkring den 20de Marts blev Fisket hersteds drevet af flere Hundrede Baade, ligesom omtrent 25 Kjøbefartøier havde søgt hen til de derværende Havne, fornemmelig til Digerninen, Brakøen og Slotholmen.

Da der i Raastfundet ikke har været fisket Strei i synderlig Mængde siden Aaret 1837, var dersteds ligesom i Sminæsfiorden stor Mangel paa Huusrum. Da der af samme Grund kun fandtes ubetydeligt af Hjalpmaterialier, var den fiske Almue nødsaget til enten at sælge sin Fisk eller at føre den til de nærværende Bær vestenfor Mollaserne.

I Raastfundet formærkedes Fisk paa den hele Strækning fra Guldvigen langs Østtiden af Stare-Molla, forbi Moldgavlen, Slotholmen, Rørhøpen til op imod Svartfund saavel som ved Digerninen; Hovedfisket foregik dog i den saakaldte Grundfiord eller paa Strækningen fra Rørhøpen til op imod Svartfund. De første Dage i April var dette Fiske tilende.

Fra den 18de Marts fiske des ret godt og jævnt i hele Østlofoten ligetil Fiskets Slutning — især var dette Tilfældet i Baasseugen — og kun enkelte Dage lagde Beiret Hindringer for Fiskeriets Drift.

Bed Svolveær var Fisket tilende den 5te eller 6te og ved Kabelvaag den 9de April; paa Strækningen vestefter til Balstad fiske des fremdeles noget, dog var der især vestenfor Henningsvær ikkuns ubetydelig Almue tilstede og fra den 14de April af blev Fisket saagodt som udelukkende drevet af Hjemfolk.

Den til Finmarksfisket bestemte Almue begav sig paa Veien nordover omkring den 23de Marts, og mod Slutningen af denne Maaned søgte endeel Almue fra Østlofoten hen til Børene paa Flakstads og Mossenæsø.

Allerede tidligt paa Vinteren formærkedes der store Fiskemasser ved Bestlofoten, men de stode langt fra Land, hvilket i Forbindelse med det stormfulde Veir og de korte Dage gjorde, at der saagodt som intet Fiske foregik.

Bed Stamsund begyndte intet egentligt Fiske forend omkring den 8de Februar, men fra den Dag fiske des ret godt ligetil den 20de Marts, da det atter begyndte at aftage. Det var bedst i den sidste Deel af nævnte Tidsrum og ved Udgangen af samme søgte Almuen deels tilbage til Østlofoten og deels til

de vestligste Bær i Lofoten. Paa Strækningen fra Stamsund til Henningsvær blev der ogsaa fisket ret godt; men forøvrigt var Bestlofsfisket i det Hele taget af ringe Betydning indtil den 25de Marts; Almüens Antal var ubetydeligt og det stormfulde Veir var til stort Hinder for Bedriften og foraarsagede i Forening med en ualmindelig stærk Strømning et ikke ubetydeligt Tab af Redskaber. Endeel Fiskere fornemmelig Indbyggere søgte af ovennævnte Grunde til Fiskeværene paa Flakstadsøens Østside, men da Omstændighederne her ikke i nogen Henseende vare gunstigere, vendte de snart tilbage igjen.

I Tidsrummet fra den 25de Marts til den 10de April var Fisket paa denne vestligste Strækning enkelte Dage endog rigt og Almüens Antal var ved Tilflytning oftest fra tiltaget ikke ubetydeligt. Den 20de April havde saagodt som alle fremmede Fiskere begivet sig paa Hjemveien, men af Indbyggerne blev der fremdeles fisket nogen.

Ligesom forrige Aar har jeg ogsaa iaar ladet foretage en Optælling af samtlige Fiskere, Fartøier, disses Besætninger osv., hvis Resultater ere i nedenstaaende Tabeller ordnede paa samme Maade som for 1860 Aars Fiske.

Fortegnelse

over de i Kofoten den 16de Marts 1861 forsamlede Høffere, disses Hjemsteder og Fordeling ved de forskjellige Høfffaber.

Fra hvilket Præs stegieb.	Garn.			Linc.			Dybsagn.			Samlet Antal.		
	Mand.	Baadmandfaber.	Antal Garn pr. Baade.	Garnbaade ubrukte med Linc.	Mand.	Baadmandfaber.	Baade.	Baade		Høffere.	Baadmandfaber.	Baade.
								med Linc.	uden Linc.			
Thronbjørgs By	153	30	38	1	85	1	24	4	24	85	28	28
Stadsbygden . . .	10	2	2	9.5	27	1	8	1	8	180	39	47
Høffteren	1	1	1	10.0	221	6	69	2	69	231	77	77
Hjogn	1	1	1	1	2	1	1	1	1	2	1	1
Kastorden	1	1	1	1	38	1	14	1	14	38	14	14
Hjørner	1	1	1	1	50	1	16	1	16	54	18	18
Andre Lhr. hjem	163	32	40	1	15	1	4	1	4	18	6	6
Ant					438	13	136			608	183	191

Groffen	15	3	4	8.7	2	1	2	2	493	14	200	682	247	250
Løvgen	5	1	1	9.2	1	1	1	1	123	61	61	261	86	86
Hjørven	1	1	1	1	1	1	1	1	500	2	244	891	317	320
Andersen	1	1	1	1	1	1	1	1	6	6	3	361	74	74
Beistaden	1	1	1	1	1	1	1	1	2	2	1	40	371	398
Harboen	1	1	1	1	1	1	1	1	41	42	91	1884	371	398
Høns	1	1	1	1	1	1	1	1	7	7	1	1011	177	182
Hans	1	1	1	1	1	1	1	1	9	9	3	9	3	3
Hans	114	19	19	11.7	3	3	3	3	103	6	33	220	59	59
Høvs	46	8	10	12.0	1	1	1	1	273	4	130	319	142	144
Kolbreid og Lø														
Østredre Lhr. hjem														
Ant	180	31	34	1	2	7	2	2	493	14	200	682	247	250
Bundalen	138	25	25	10.0	1	1	1	1	123	61	61	261	86	86
Bron	369	65	68	10.5	10	22	6	6	500	2	244	891	317	320
Beg	348	69	69	11.0	67	7	2	2	6	6	3	361	74	74
Uffaboug	1633	289	315	10.5	92	160	41	42	91	1	40	1884	371	398
Beffen	1004	174	179	11.2	12	12	1	1	7	1	2	1011	177	182
Høffsbalden	5	1	1	12.0	1	1	1	1	9	9	3	9	3	3
Høns	932	161	171	11.5	3	31	9	9	62	7	19	1025	196	206
Høns	759	128	129	12.0	1	4	1	1	7	1	2	770	132	133
Høns	339	59	59	11.0	1	1	1	1	2	2	1	341	60	60
Høns	289	51	51	10.6	34	28	8	8	70	10	21	387	90	98
Høns	728	126	128	9.0	25	64	17	17	55	1	22	847	166	168
Høns	485	84	90	9.2	41	52	15	16	21	1	9	558	108	115

Beieren	171	30	36	8.6	30	224	49	51	4	2	175	32	38
Skierflad	591	106	120	9.5	26	224	49	51	9	3	824	159	175
Salten	417	75	77	10.0	11	75	77	77	9	3	417	75	77
Hobs	337	51	75	9.4	12	119	31	35	99	33	535	124	152
Holten	251	45	57	9.9	7	45	15	15	91	38	387	102	114
Horflad	197	36	64	10.0	29	28	9	10	2	1	227	46	75
Stegen	308	51	91	10.6	2	173	42	51	146	8	627	162	211
Hammer	237	40	68	8.3	11	149	39	48	80	2	466	112	149
Osoten	225	40	60	9.8	11	224	57	73	95	21	544	130	166
Lebigen	201	35	45	10.3	9	316	96	110	84	17	604	166	190
Waagen	229	39	60	11.1	18	740	210	269	62	14	1031	279	359
Gimsø	12	2	2	8.0	2	6	1	1	1	2	18	3	3
Borge	154	27	32	10.4	2	22	5	5	2	2	176	32	37
Bugnes	266	50	91	8.7	47	164	44	57	4	1	434	96	150
Flakflad	568	106	197	8.7	106	73	18	28	2	2	641	124	225
Hørø	5	1	2	7.0	1	3	1	1	1	2	8	2	3
Hasfel	218	37	57	11.0	6	509	127	158	16	8	743	172	223
Dynes	12	2	3	9.0	2	9	2	2	2	2	12	2	3
Bø	42	7	8	11.0	2	6	2	3	5	2	53	11	13
Dverberg	134	22	28	14.3	2	71	18	24	14	2	219	44	56
Sorland	11604	2034	2466	22	591	3252	865	1042	1655	102	652	1651	3653
Nordlands Amt	11604	2034	2466	22	591	3252	865	1042	1655	102	652	1651	3653
4262													

Trondenes	942	158	244	9.9	93	72	20	23	78	21	5	1092	204	293
Kvædflod	421	70	77	9.0	1	12	4	4	6	2	3	439	77	84
Berg og Torsten	7	1	2	10.0	2	6	1	1	2	2	2	6	1	1
Dyrø	696	116	201	8.7	114	257	56	65	215	74	2	1168	248	342
Abeflad	392	65	103	10.4	2	102	26	35	76	12	14	570	117	164
Trons	189	31	35	10.4	1	157	41	43	29	4	7	375	83	89
Levigen	12	2	2	8.0	2	108	27	28	79	22	5	187	49	50
Walsflod	12	2	2	8.0	1	266	71	74	38	8	5	316	86	89
Tronsø	85	17	17	10.7	2	119	31	31	25	5	2	144	38	38
Garlø	12	2	2	10.0	2	210	51	52	2	2	295	68	69	
Wangen	2756	462	683	22	212	1378	345	374	557	150	30	4691	996	1246
Skierø	163	32	40	2	2	16	4	4	4	2	2	16	4	4
Finmarkens Amt	14703	2559	3223	22	805	4644	1214	1420	3145	279	1027	22492	5079	5949
1246														
Specifikation.														
Søndre Ishjems Amt	163	32	40	2	2	7	2	2	438	13	136	608	183	191
Nordre Do. Do.	180	31	34	2	2	7	2	2	495	14	200	682	247	250
Nordlands Amt	11604	2034	2466	22	591	3252	865	1042	1655	102	652	1651	3653	4262
Finmarkens Do.	2756	462	683	22	212	1378	345	374	557	150	39	4691	996	1246
Sum	14703	2559	3223	22	805	4644	1214	1420	3145	279	1027	22492	5079	5949

Forteegnelse

over de i Lofotens forskjellige Distrikter den 16de Mars 1861 forjante Antal Distere samt disses Fordeling ved de forskjellige Bedrifter.

	Gjærn.			Kjærn.			Opvægn.			Samlet Antal.			
	Mand.	Baadmandtfaber.	Baade.	Mand.	Baadmandtfaber.	Baade.	Baade		Distere.	Baadmandtfaber.			
							med Kje.	uden Kje.					
Kilholshøstet i i Lofoten.													
Brettesnes	46	9	9	=	125	45	47	=	=	=	171	54	56
Stræpen og Gulde- brandsø	1806	310	421	3	583	146	181	977	1	456	3366	911	1064
Skjoldvær	154	26	26	=	41	15	15	=	=	=	195	41	41
Ødøer og Helle med Øfnæsfiorden . . .	199	35	54	16	578	178	226	86	9	863	253	320	
Evolver med Djan . .	1559	266	410	219	29	7	14	669	177	58	2257	508	659
Kabelvaag med under- liggende Vær	1527	265	277	10	720	203	216	32	=	15	2279	483	508
Strøvaagen med Kærken	1162	205	251	58	188	50	54	406	29	141	1756	425	475

Strøvaag	689	118	131	3	169	43	44	239	9	91	1097	261	275
Drænes	439	73	77	2	317	80	81	88	24	11	844	188	193
Høpen og Skalle . . .	1042	175	259	=	500	117	173	105	=	43	1647	335	475
Hemningøver, Bøssvaag og Guldvigen	2388	408	416	=	841	191	196	400	2	152	3629	753	766
Jinbaen	18	3	5	=	=	=	=	=	=	=	18	3	5
Stoffelbø	132	22	22	=	12	2	1	=	=	=	144	24	24
Vaibergsøerne	124	22	26	=	37	9	9	3	1	=	164	32	36
Storbølt	119	20	23	2	78	23	28	2	=	1	199	44	52
Stamfund og Høsen .	585	102	121	23	113	28	35	78	18	12	776	160	186
Stene (øvre og nedre)	209	36	50	13	40	10	15	24	5	3	273	54	73
Ure	256	48	81	38	45	14	15	26	2	11	327	75	109
Norslundsholmen, Brandsøholmen og Sandfund	142	27	45	27	21	5	7	=	=	=	163	32	52
Raffad	430	86	96	86	59	12	12	10	2	2	499	102	112
Strøms og Rufsfiord .	325	58	67	58	82	20	23	=	=	=	407	78	90
Stund og Nisland . . .	302	55	98	55	17	4	5	=	=	=	319	59	103
Heine, Denissø og Havnø	513	94	124	94	8	2	3	=	=	=	521	96	127
Høffenes	130	23	25	23	9	2	4	=	=	=	139	25	29
Strøvaagen	150	25	31	25	=	=	=	=	=	=	150	25	31
Åa, Lind, Evensfad og Tut	257	50	73	50	32	8	15	=	=	=	289	58	88
Sum	14703	2559	3223	805	4644	1214	1420	3145	279	1027	22492	5079	5949

Med Hensyn til Tabel I skal jeg tillade mig at bemærke, at da Optællingen støtter sig til Dygvælsler af vedkommende Høvedsmænd, ere disses Leiefolk og Lotmænd opførte for det Præstegjeld, hvor Høvedsmanden hører hjemme. En større Reisigtighed i Henseende til Almuens Fordeling paa de forskellige Præstegjælde skulde krævet mere Arbejde end dertil af Dyshnet kunde affeets og skulde neppe været af synderlig Interesse.

Ved at sammenligne Antallet af Fiskere efter ovenangførte Tabeller med det for forrige Aar, fremgaaer det, at der iaar skulde have været 596 Baadmandskaber eller tilsammen 1774 Mand mindre end forrige Aar, og at Garnfiskernes Antal skulde have tiltaget med 1665 Mand, hvorimod Linefiskernes aftaget med 3131 Mand og Dybsagnfiskernes med 308 Mand.

Herved er imidlertid at lægge Mærke til, at af de Fiskere, der, da Optællingen foretoges, drev Fiskeri i Kastsundet, kun er medregnet dem, der fra Dyshnsdistriktet havde søgt derhen, derimod ikke det ei ubetydelige Antal andre Fiskere — deels Hjemfolk og deels hjemmehørende i Hæsel og Sortland — fornemmelig Line- og Dybsagnfiskere, som dersteds vare tilstede, og som forrige Aar antagelig er medtaget i Tallene for andre Fiskepladse.

Imidlertid viser det sig ogsaa, at fra Finmarkens Amt og navnlig fra Ibestad, Lenwigen, Tromsø og Lyngen Sogne var Almuens Antal ikke lidet mindre end forrige Aar. Aarsagen hertil tør være nærmest at søge i den Omstændighed, at mange Fiskere fra disse Distrikter iaar deels have indskrænket sig til ubelukkende at søge til Fiskepladsene i Finmarken, og deels, paa Grund af de allerede tidligt under Lofotfisket indløbne Efterretninger om gode Udfigter for Loddefiske i Vestfinmarken, begave sig paa Veien nordover efter kun at have opholdt sig kort Tid i Lofoten. Med Hensyn hertil skal jeg ikke undlade at bemærke, at det oftere har vist sig, at den Almue, som fra Lofotfisket mod dettes Slutning søger til Finmarken, ved Modvind har været forhindret fra at naa frem til Fiskepladsene der for det dervedfaldende Fiskes bedste Tid allerede har været forbi, ligesom den ogsaa af Mangel paa sikre Efterretninger om Fiskets Omstændigheder har søgt til Steder, hvor disse have været mindre heldige. Det Tidsrum, der medgaaer paa Reisen fra Lofoten til Finmarken, og som i Regelen for den nordover Lofoten

hjemmehørende Almuens Vedkommende forlænges ved paa Veien at besøge Hjemstederne, falder som oftest i det ene af de nævnte Fiskeriers bedste og travleste Tid og vil derfor efter al Sandsynlighed kunne gives en meget fordelagtigere Anvendelse ved et stadigt Ophold ved den ene af dem. I Regelen ville sikkerlig Fiskerne komme til at gjøre det største Udbytte ved enten at indskrænke sig til at søge til Finmarken eller ogsaa først at begive sig did, naar Lofotfisket er sluttet. Almuen fra Finmarkens Amt, der fra Lofotfisket søger til Finmarken, indretter sig imidlertid sjelden saaledes; iaar begav den sig nordover netop paa den Tid, da et godt Fiske gif til i Lofoten. Den Almue, der fra Nordland søger til Finmarken, forlader derimod sjelden Lofoten førend Fisket der er saagodt som sluttet, og begiver sig da direkte til Finmarken samt driver som oftest ogsaa Sommerfiske der. At Nordlands og især Helgelands Fiskere, der ere forsynede med gode Baade og Redskaber, søge til Fiskerierne i Finmarken, er usikkert ogsaa af den Grund, at disse dygtige og ihærdige Fiskeres Nærværelse upaatvivlelig vil øve en gavnlig Indflydelse paa den i Finmarken hjemmehørende fiskende Almue. En stor Deel af denne er, naar den indfinder sig ved Lofotfisket, ifkun meget tarveligt udrustet med Redskaber, og ofte blive saadanne endogsaa først anskaffede ved Ankomsten.

Det rige Fiske, der iffor faldt paa Lofotens Øderside, har vistnok ogsaa foranlediget, at en større Deel af Almuen iaar har drevet Fiskeri paa den Kant.

Korteguelse

over Kjøbefartøier og Bygdefarsjægter, forsamlede i Fosoten den 16de Mars 1861, dages Hjemheder, Drægtighed, Antal af Besætning, o. s. v.

Hjemhed.	Størrelse eller Bæltas.	Skib.	Jagt.	Jægegaards eller Jagt.		Støtte.	Samtlige Fartøiers		Samlet Drægtighed i ønder.	Gjennemsnit af	
				Skibe	Bygdefar.		Antal.	Besætning.		Besætning.	Drægtighed i ønder.
Bergen	"	6	16	"	"	"	22	116	9340	5.3	425
Narvik	"	1	3	"	"	"	4	19	1460	4.7	385
Moel	"	3	3	"	"	"	3	12	840	4.0	280
Christiansund	1	3	19	1	"	"	24	120	8930	5.0	372
Thronshjem	1	2	29	84	"	1	117	678	52995	5.8	453
Indherred	"	3	"	12	"	"	12	63	4745	5.2	395
Rosen	"	1	10	6	1	"	18	101	5890	5.6	327
Narvolden	"	2	7	12	3	"	24	137	10182	5.7	424
Helgeland	"	2	24	24	49	"	97	251	55290	2.5	549
Salten	5	2	40	20	12	1	80	342	39090	4.3	489
Fosoten og Vesteraalen	1	3	17	13	"	"	31	115	14910	3.7	481
Senjen og Tromsø	"	3	3	8	1	"	12	72	6710	6.0	559
Sum	10	15	171	180	66	2	444	2026	210382	"	"

Foruden de i ovenstaaende Tabel anførte Antal Fartøier, henlaa endvidere i Raftfundet, da Optællingen foretoges, omtrent 20 Kjøbefartøier; det tør endvidere antages, at enkelte Fartøier ere ankomne til Fiskekredsen efterat Optællingen var udført samt at andre igjen allerede før den Tid vare afsatte til Finmarken. Antallet af de Fartøier, der iaar søgte til Fosotkredsen, kan saaledes ansættes til omtrent 480 Stykker.

At Helgeland og Salten, hvor Bygdefarsjægterne, der som oftest fare med en stor Besætning, i Regelen høre hjemme, i Tabellen ere opførte med en i Forhold til disse Distrikters Fartøiers samlede Drægtighed liden Sum af Besætninger, har sin Grund deri, at da Bygdefarsjægternes Mandskaber saagodtsom Alle drive Fiskeri, ere de medregnede blandt Fiskerne. Det bemærkes derhos, at for endel af de for Fosoten og Vesteraalen opførte Fartøier er der hellerikke medregnet Besætninger, da de Fartøier, der tilhøre Handelsmændene i Fiskekredsen og som i Regelen anvendes til Rødfærd af Fiske, som oftest paa Hjemstederne under Fisket henligge uden Besætninger.

Ifølge foranførte Tabeller udgjorde Antallet af Fiskere og Fartøiersfolk ved indværende Mars Fosotfiske 24,518 Mand; men naar Besætningerne paa de Fartøier, der under Optællingen henlaa i Raftfundet, samt alle derværende Fiskere medregnes, kan Antallet formentlig ansættes til noget over 25,000 Mand.

Med Hensyn til Rorbodernes Antal i Fiskekredsen, da udviser en iaar foretagen Optælling af samme, at der heri ingen væsentlig Forandring er foregaaet.

Efter den ved Opsynet foretagne Optælling skulde der ved Fiskets Slutning i Fosoten være bragt i Salt omtrent 5800 store Tusinder Fiske (6,960,000 efter smaa Tusinder) og i Vestfosoten omtrent 2200 store Tusinder (2,640,000 efter smaa Tusinder). Det samlede Parti, der virkedes til Klippfiske, skulde altsaa udgjøre omtrent 8000 store Tusinder (9,600,000 efter smaa Tusinder).

Uagtet Almuen i Forventning om gode Mundfiskepriser fra Begyndelsen af Fisket viste stor Tilbeholdelse til at hænge sin Fiske, blev dog Mundfiskepartiet paa Grund af det betydelige Fiske, der faldt i Ofnessjorden og Raftfundet, hvor der var stor Mangdel paa Hjelbbrug, dette Mar ikke saa stort i Forhold til hvad der bragtes i Salt som man skulde have ventet; det kan for-

meentlig anslaaes til 8000 store Tusinder (9,600,000 efter smaa Tusinder). At der mod Slutningen af Fisket ikke blev virket mere Rundfisk, havde vistnok for en stor Deel sin Grund i de høie Fiskepriser.

Naar der endvidere medregnes, hvad der er medgaaet til Fortæring under Fisket, kan det samlede Udbytte af dette Aars Lofotfiske paa det Nærmeste anslaaes til 16½ Millioner Fisk, regnet efter store Tusinder, eller 19,800,000, regnet efter smaa Tusinder, hvilket er 3,500 store Tusinder (4,200,000 efter smaa Tusinder) mindre end det samlede Udbytte, jeg ved Afgielsen af forrige Aars Beretning opgav for 1860 Aars Fiske.

Uagtet Fisken til enkelte Tider var noget ujævn af Størrelse, var den dog i Regelen meget fed og leverholdig. I Bestlofoten, hvor Fisken i Almindelighed pleier at falde noget mindre, var den iaar større end sædvanlig. Af det virkede Produkt tør det antages, at 18 à 19 Stfr. Fisk i Gjennemsnit ville udfordres for at give en Bog Klipfisk, og at 26 à 27 Stfr. Fisk ville give en Bog Rundfisk. Tranpartiet kan formentlig anslaaes til omtrent 32,000 Tønder; af god Rogn blev der neppe virket over 14,000 Tønder.

Efter det her opgivne Udbytte af Fisket skulde dette være at ansætte til noget under et Middelsfiske. For Almuens Vedkommende faldt Udbyttet noget ujævnt, hvilket især var Tilfældet med de nordensfor Lofoten hjemmehørende Fiskere, af hvilke mange forlode Fiskedistriktet med et misligt Udbytte. Saadan Ujævnhed maa altid til en vis Grad komme til at finde Sted som Følge af Fiskets Tilfældigheder; som medvirkende Aarsager kan vistnok endnu fortiden søies Mangel paa Erne eller Billie til at indrette sig efter de nye Forholde. Da Fiskernes Antal som før oplyst var noget mindre end sædvanligt og Fiskepriserne meget høie, maa afvigte Vinters Lofotfiske for Almuens Vedkommende ifkedestomindre i det Hele taget kunne ansees som et Middelsfiske.

Med Fiskets Begyndelse var Prisen paa Raafisk næsten overalt 3 Spd. pr. stort Hundrede Fisk, men til denne Priis blev kun ubetydelige Partier omsatte; den steg snart indtil den i Ostlofoten stadig blev staaende mellem 4½ à 5½ Spd.; til enkelt Tid gik den endog op til 5½ Spd. I Østnæssfjorden var Prisen gjennemsnitlig 4½ Spd.; i Ræssundet derimod noget

høiere. For Line- og Snorfisk er Prisen stedse noget lavere. I Bestlofoten naaede den kun undtagelsesviis op til 5½ Spd. pr. stort Hundrede. For Lever, hvoraf der blev solgt endel, betalttes 5½ à 6 Spd. Tønden og for Rogn efter dens Kvalitet fra 4 til 5 Spd. Tønden.

Uagtet Veiret under dette Fiske neppe var mere stormfuldt end sædvanligt paa den Aarstid, handte det dog oftere især i Bestlofoten, at Fiskerne ved Uveir forhindrede fra at komme paa Søen; dette lod sig saaledes ikke gjøre i 3 Dage af Januar, 8 Dage af Februar, 9 Dage af Marts og 3 Dage af April. I Ostlofoten var Forholdene i denne Henseende noget bedre, idet der i Storvaagen var 7 Dage af Februar, 5 af Marts og 3 af April at Veiret forhindrede Fiskerne fra at komme paa Søen. I Skraaven var dette Tilfælde i 4 Dage af Februar, 3 af Marts og 2 af April. Det var desuden oftere Tilfældet, at det paa Grund af Kuling og Søgang ikke lod sig gjøre at trække Garn. Det længste Tidsrum disse vare udestaaende paa Grund af Uveir indtraf i Dagene mellem 24de Februar og 2den Marts samt mellem 5te og 10de Marts. Noget pludseligt opstaaende Uveir indtraf ikke under dette Fiske og heller ikke for den 16de April nogen Storm af Nordvest, der i Lofoten under Fisket ofte forarsager Ulykkestilfælde, som i det Hele ogsaa vare sjeldnere end almindeligt, idetmindste forsaavidt Tab af Memmeskiv betræffer. Efter hvad der er kommet til Opfyndets Kundskab omkom der i Skraaven 4 Mand, i Storvaagen 2 Mand, i Steen 1 Mand samt i Hemningsvær 5 Mand; disse Sidste under Fortøiningen af et Fartoi i Sundet.

Allerede før Almuens Ankomst til Fiskedistriktet var der i Vaagens Sogn og navnlig i Skraaven indtruffet flere Tilfælde af den ondartede Halsesygge (Diphtheri), hvoraf ogsaa 5 Fiskere bleve angrebne, men dog igjen helbrede. Af de i Skraaven, Rabelvaag, Hemningsvær og Buynæs stationerede Fiskelæger behandlede Patienter havde 12 Nervesfeber, 20 Lungebetændelse; 23 af Patienterne døde. Forøvrigt tillader jeg mig i Henseende til Sundhedstilstanden under Fisket at henvise til de af vedkommende Læger gennem Nordlands Amt indsendte Beretninger.

Beskadigelse og Tab af Fiskeredstaber fandt under dette Fiske Sted omtrent i samme Grad som sædvanligt. Antallet af de Redstaber, der ere indbjergede i Ostlofoten, er noget mindre

end forrige Aar. Uveir i Forbindelse med en usædvanlig stærk Strømgang foraarfagede, at et ikke ubetydeligt Antal Garn bleve fordrevne fra de vestlige Bær, men den største Deel blev indbjerget til Balsfad og der overleveret til Gierne. Det var ogsaa paa mange andre Steder Tilfældet, at bjergede Redskaber strax efter Bjergringen bleve overleverede til Gierne og Bjerge-lønnen udbetalt Bjergerne. I Raafundet foraarfagede Isgang Sammenvikling og deraf følgende Beskadigelse af Redskaber. At mange Redskaber ligge tilbage kommer for endeel deraf, at Mange udsatte med at afhente dem til Fiskehentningstiden. De Redskaber, der ere indbjergede til Hemningsvær og Steder østfor samme, ere samlede i Svolvevær og opbevarede i Døphynets Døplagsstuur; de derimod, der ere indbjergede i Vestlofoten, ere samlede paa Heim, hvor tillige henligge de under forrige Aars Fiske i Vestlofoten indbjergede Redskaber, der i Vinter ikke bleve bortsolgte af Frygt for, at Realisationsbeløbet ikke skulde være tilstrækkeligt til at dække Auktionssomkostningerne, og til at faae dem bortsolgte som Appendix ved en anden Auktion var der ikke Anledning. Den over de bjergede Redskaber lovbestemte For-tegnelse, hvoraf jeg tillader mig at vedlægge et Afstryk, er di-stribueret paa samme Maade som forrige Aar. Regnskabets ud-viser en Udgift ved bjergede Redskaber af 193 Spd. samt en Indtægt af 357 Spd.

Døphyns- og Dommerpersonalet ankom til Svolvevær den 13de Januar. De stationære Døphynsbetjente fremmodte ifølge Ordre først nogle Dage senere. Den 19de og 20de begav Døphynspersonalet sig til de forskellige Stationer. Lieutenant Christie med Skoiten Maasen og Lensmand Strøm samt constitueret Lensmand Benzen bleve overdragne Døphynet i Vestlofoten. Lieutenant Glasen med Skoiten Havhesten overtog Døphynet i Hemningsvær; Styrmand Cappelen med Skoiten Sommerfilden paa Strækningen fra Hemningsvær til Storraagen; Lieutenant G. Knay med Skoiten Skreien paa Strækningen derfra til Helle og Lensmand Kjelsberg fra Helle til Brettesnæs, Skraaven der- under indbefattet. Fra den 1ste Marts blev Lensmand Kjels-berg formedelst Sygdom afløst af Cand. jur. Rode.

Af de extraordinære Dommere forrettede Cand. jur. Nielsen i Døfototen og Cand. jur. Mathiesen i Vestlofoten.

Da som før oplyst Hovedmassen af Almuen samlede sig i

Døfototen, viste det sig snart at blive nødvendigt ogsaa iaar at forøge Døphynet i denne Deel af Distriktet, hvorfor jeg engage-rede endnu en Døphynsbetjent nemlig Lensmand Olsen, der først gaves Station i Svolvevær indtil den 20de Marts, da Styr-mand Cappelen atter overtog Døphynet paa dette Sted, og senere deels i Hopen indtil den 6te April og deels i Hemningsvær. Ved Østnæsfiordfisket var Styrmand Cappelen med Skoiten sta-tioneret. Efterat den til Finmarksfisket søgende Almue var af-reist, ansaa jeg det ikke fornødent længere at beholde den hele Døphynstyrke, hvorfor Lieutenant Glasen og Styrmand Cappelen afsreiste Sydover den 6te April; den øvrige Sydover bestemte Deel af Døphynspersonalet afsreiste den 15de s. M.

Døphynet traadte ud af Virksomhed den 20de April, hvor-efter Døphynsfartøjerne indfattes i Døplagssturet i Svolvevær med Undtagelse af Skoiten Skreien, der ifølge det Kongelige Depar-tements Bestemmelse er afgiven til Brug for Capitainlieutenant Seyerdahl. Den 29de kunde jeg forlade Distriktet.

Under Fisket blev der af Døphynet forelagt ialt 71 Mulkter, af hvilke 67 bleve vedtagne og betalte ved Forelæggelsen, 3 inden Retten efterat Forhør og Politisag mod Vedkommende var paabegyndt og et Mulkbeløb skulde først erlægges ved Angjæl-dendes Hjemkomst til vedkommende Lensmand. Af Mulkterne dekrettedes 9 for at have fisset uden Baadmærker, 1 for at have fisset uden Flømærke, 3 for ulovlig Kapning af Anden-mands Redskab, 25 for at have begivet sig paa Søen til Træk-ning af Redskab før Morgensignal, 5 for Overstaaen af Redska-ben om Søndagen, 9 for Forstyrrelse af den almindelige Hellig-hed, 9 for Brug af forbudt Redskab paa deelt Hav, 1 for util-lørlig Oversætning af Andenmands allerede udsatte Redskab, 5 for ulovlig Handel, 2 for ulovligt Brændeviinsalg eller Ud-skjænken, 2 i Forbindelse med Konfiskation for ulovlig Udskjæn-ken af Øl og Biin.

Deels efter Overeenskomst i private Tvistigheder og deels ifølge Retsforlig blev der endvidere erlagt 8 Mulkter, hvoraf 6 tilfaldt Baagens, 1 Hammers og 1 Bods Sogns Fattigkasse.

Samtlige Mulkter beløbe sig til 269 Spd., hvoraf 166 Spd. tilfaldt Statskassen; af de øvrige 103 Spd. tilfaldt 91 Spd. Baagens Fattigkasse, 10 Spd. Burnæs, 1 Spd. Ham-

mers og 1 Spd. Bods Gattigkasse; endvidere tilfaldt Lensmanden i Burnæs 5 Spd. som Ammelber.

Der blev i det Hele optaget 12 Forhører, af hvilke 2 angik Folks Omkommen paa Soen, 1 Fravigelse fra Tjeneste, 5 Tyveri, 1 Boldtægt, 1 For og Overfald, 1 Selvmord, 1 Moders Mishandling af hendes nyfødte Barn og 1 Giftmord.

Af Politifager behandlede 4, af hvilke 2 angik ulovlig Udsjænkten af Æl og Vin, 1 ulovlig Udsjænkten af Brændevin og 1 Forgaælse mod Lov af 23de Mai 1857 dens § 6; disse Sager blev alle hævede, idet samtlige Angjældende inden Retten vedtog at betale de dem forelagte Bøder.

Af de 6 private Sager, der bleve incamererede, angik 2 Vres- og Legemsforværrelser, 2 Gjeldsforhold, 1 Tvist mellem Jordbrot og Huusmand angaaende Korbodens Opførelse paa Huusmandspladsen og 1 Erklæggelse af forhøiet Grundfælse af Korbod paa Præstegaards Grund, hvilke samtlige bleve bilagte. Endvidere blev der noteret 4 Søprotester og optaget 4 Søforklaringer samt afholdt 2 Besigtelses-, Skjøn- og Taxationsforretninger, samtlige angaaende Skade, som Fartøier havde lidt paa deres Rejse til Lofoten.

Den de extraordinaire Dommere tillagte Fogedmyndighed kom ikke til Anvendelse.

Fra Midten af April Maaned s. A. og indtil Opshynet iaar traadte i Virksomhed er der af Lensmanden i Vaagen udviist Tomter til 8 Korboder og 5 Hjelde, alle paa de Staten tilhørende Dele af Kabelvaag og Straaven. Under Fisket blev der endvidere af Opshynet udviist Tomter til 3 Korboder, hvoraf 2 paa den beneficerede Eiendom Fjellstad i Vaagens Sogn.

Allerede før Fisket var begyndt og paa en Tid da kuns enkelte fremmede Fiskere vare ankomne, blev af endeel Hjemfolk, der Alle vare Linefiskere, fremsat Begjæring om at faa iverksat den i Lovens § 11 omhandlede Deling af Havet mellem Brugerne af Garn og af Rotline, idet de paaberaabte sig det Tab, de under forrige Aars Fiske havde lidt paa deres Redskaber derved, at Garn ofte bleve satte over Lineerne og at disses Ciere ikke altid ved Udgreningen behandlede samme paa den lemsfaldigste Maade. Da de Vanskeligheder, som under forrige Aars Fiske stillede sig for Gjennemførelsen af Havdeling, maatte forudsættes at ville indtræde i endnu højere Grad iaar — hvilket

ogsaa virkelig viste sig at blive Tilfældet — blev der fra Fiskets Begyndelse ingen andre Foranstaltninger truffet i saa Henseende, end at det i Overeensstemmelse med hvad der tidligere havde fundet Sted blev forbudt at bruge Garn i Østnæsforden indenfor Vatnsfjord og Fjellstad. Da Linefiskerne fremdeles holdt fast ved Begjæring om Deling, blev der imidlertid fra den 25de Februar til den 28de Marts — efterat Bekjendtgjørelse derom var udstedt — udviist 2de Havstrækninger, den ene ud før Storvaagen og Drevaag og den anden før Hopen og Kalle, paa hvilke det blev forbudt at bruge Garn, hvorimod Lineredskaber som før kunde sættes overalt paa Havet. Naagtet de saaledes til udelukkende Brug for Lineredskaber udlagte Havstykker vare af ringe Udstrækning, saa at den Indskrænkning, Garnfiskerne lede ved Udelukkelse fra samme, kun var ubetydelig, vakte dog Forsøiningen adskillig Misnoie hos disse.

Til Brug i Østnæsforden under dette Fiske var af et Interesentskab anskaffet en stor Kastenot; Fisken stod imidlertid ikke saa nær under Land, at der blev Anledning til at gjøre noget Forsøg.

Det har stedse under Lofotfisket været almindeligt, at endeel Almue fra Østfototen mod Slutningen af Marts Maaned søger hen til Bærene i Vestfototen. Noget anden Flytning af Almuen har indtil de senere Aar saagodtsom været udkjendt ved dette Fiske og har aldrig før fundet Sted i den Udstrækning, som Tilfældet var i afvigte Vinter. Hovedmassen af Almuen søgte nemlig som før meddeelt fra Først af til Bærene i Østfototen, men paa Grund af det mindre gode Fiske paa Strækningen østfor Hemningsvær i Tidsrummet indtil den 18de Marts, søgte mange Fiskere fra disse Vær til Østnæsforden og derfra til Raftfundet samt til Hemningsvær og Stamsund, hvor de opholdt sig i kortere eller længere Tid efter Fiskets Omstændigheder og Beskaffenheden af de Bekvemmeligheder med Hensyn til Søbruget, der paa disse Steder vare at erholde. Nødvendigheden af for Fiskeren at indrette sig saaledes, at han med større Lethed end hidtilt kan iverksætte en saadan Flytning og bringe sig til gode Fiskeriet paa andre Fiskepladse end dem, til hvilken han fra Fiskets Begyndelse har søgt hen, viste sig især tilfulde, thi Mange hentedede den væsentligste Deel af deres Udbytte andetstedsfra end der, hvor de oprindelig vare bestemte til at drive Fiskeri. Li-

gesom der selvfølgelig for med Udfigt til et heldigt Udbytte at kunne drive Fiskeri paa forskjellige Steder udfordres et større Localfiskeskab, vil det ogsaa — idetmindste indtil en større Byggelse finder Sted — være besværligere for Fiskeren at udøve sin Bedrift, end naar han stadig kan holde sig paa de tilvante, bedre bebyggede og for Søbrug bekvemt indrettede Bær. Localfiskeskabet erhverver imidlertid Fiskerne sig snart, og den ihærdige Fisker styer ingen Besværlighed, hvor der er Udfigt til god Fangst, naar han blot som nu er Tilfælde har Anledning til at søge omkring. Enkelte Baadlag have derfor nu indrettet den ene Baad saaledes, at den foruden at kunne anvendes til Transport af Redskaber, Lever- og Rogntønder tillige ved Anbringelsen af et af løse Flaer bestaaende Huus paa Midten af Baaden afgiver Logis for et kortere Tidsrum for Mandfabet. At Hartøier, udelukkende indrettede til Logis for Fiskere, skulde komme til Anvendelse ved Fosotfisket saaledes som ved Vaarsildfisket er Tilfældet, er derimod neppe at vente. Ved at endee Kjøbefartøier stedse følge Fiskerne, naar de søge hen til bedre Fiskepladse, aabnes der en lettere Udgang for Fiskerne til at faa affat sin Fisk, ligesom mange Hartøier under saadanne Omstændigheder indlogere endee Fiskere.

Had der ogsaa, efterat de nye Lovbestemmelser ere traadte i Kraft, for en stor Deel hidtil har forhindret saavel den fiske Almue som Kjøbefartøierne fra at iverksætte Flytning fra Sted til andet, har især været Uanseligheden af at erhverve paalidelige Efterretninger om hvordan Forholdene med Hensyn til Fisket have stillet sig paa andre Steder i Distriktet. Denne Mangel vil for Eftertiden for en væsentlig Deel blive afhjulpen ved den Telegrafledning mellem de vigtigste Fiskevær, der nu er under Arbeide. Ikkedestomindre troer jeg dog at burde henlede Opmærksomheden paa det til samme Hensigt Uanselige i at Postvæsenets Dampskibe for Eftertiden maatte komme til i Fisketiden at anløbe Henningsvær, Drøvaag og Svølvær. Tidligere har der vistnok herstet ikke liden Jordom for at Saadant skulde kunne have mislig Indflydelse paa Fisket, men efter hvad jeg har kunnet erfare er Duffet om en Forføjning som den anthydede nusfortiden saagodtsom ganske almindeligt.

Det i forrige Aars Beretning omtalte Huus til Bolig for den ved Hartøierne under deres Dylag ansatte Tilhynsmand samt

til Lokale til Telegraffstation i Svølvær blev i Løbet af forrige Sommer optømt og saavidt færdigt, at Tilhynsmanden fra Midten af September Maaned s. A. der har havt Bolig. I Nærheden af samme er opført en Udhvudsbygning til Vedrum o. A. Udgifterne ved disse Bygninger andrage ifølge det indsendte Regnskab til Dato omtrent 1500 Spd. Den paa Dplagsffurets Nordside omtalte Tilbygning blev ligeledes fuldført, men da denne ikke afgiver tilstrækkelig Plads til Opbevaring af Dpsynets Robaade, der nødvendigvis maa have i Huus, vil der iaar paa Skurets Sydside blive opført en lignende Tilbygning. Med Undtagelse af at Dplagsffuret, der endnu kun er tækket med Bord, om kort Tid vil tiltrænge en forsværligere Tækning, ville samtlige Bygninger inden dette Aars Udgang paa det nærmeste være fuldførte, saa at Udgifterne ved samme for Fremtiden ville indskrænke sig til hvad der medgaaer til Vedligeholdelse.

Naar det Statskassen under Fisket tilfaldne Beløb af Mulster, der udgjør 166 Spd., sættes ud af Betragtning, have Omkostningerne ved Dpsyn og ekstraordinair Netspleie under Fosotfisket dette Aar beløbet sig til 8392 Spd., af hvilket dog 87 Spd. 64 ø ere Udgifter ved Telegrafering, der atter komme Statskassen tilgode. Endvidere bemærkes, at Udgifterne vedkommende Husebygningerne i dette Aar i det Hele beløbe sig til 2251 Spd.

Allerede i denne Vinter viste Fisket i Raftundet sig at være af den Betydning og at ansamle en saa talrig Almue, at det vistnok kunde været tjenligt om der havde været Anledning til at efterkomme de flere fremkomne Begjæringer om dertil at udstrække Dpsynets og den extraordinaire Netspleies Virksomhed. Efter al Rimelighed vil det næste Vinter vise sig endmere nødvendigt at faa fleer, og det er vel i Betragtning af Fiskets Gang i senere Tider heller ikke usandsynligt at lignende Forføjning kan paatræves, om end maaskee i ringere Grad, for Strækningen fra Møsvær til og med Kanstadfjorden, hvor der allerede afvige Vinter fishedes ikke saa lidet af Hjemfolket, og hvor det derfor er at forudsæe, at endee af den ved Fosotfisket værende Almue for kortere eller længere Tid vil søge hen. Paa Forhaand at træffe Bestemmelse om nogen saadan Udvidelse af Dpsynsdistriktet, skulde vel imidlertid ikke være hensigtsmæssigt, da

det nemlig vil være afhængigt af Fiskets Gang om den extraor-
dinaire Myndighed skal komme til at gjøre Nytte paa de nævnte
Strækninger. Det maatte formeentlig være tilfrækkeligt i Hen-
hold til Lov om Lofotfisket af 23de Mai 1857 dens § 1 andet
Pasjus at bemyndige Dødsinspektøren til efter Omstændighederne
at give Dødsinspektordistriktet Udvidelse inden de antydede Grændser.
I Tilfælde af at saadan Udvidelse finder Sted, vil det imidler-
tid være nødvendigt i nogen Grad at forøge det nuværende
Dødsinspektørpersonale. Imedens jeg desuagtet, og endsskønt ogsaa
Udgift vil faaes til flere Baadmærker og til Signalhold paa
flere Steder, ikke antager, at Udvidelsen vil forårsage nogen
Overskridelse af de til Dødsinspektion og extraordinair Retssæle bevil-
gede Midler, tillader jeg mig saaledes at anholde hos det Konge-
lige Departement om at faae udfærdiget Bestemmelse for,

At Dødsinspektøren bemyndiges til

1. I Henhold til Lov om Torstefiskeriet i Nordlands Amt og
Senjens og Tromsø Fogderi af 23de Mai 1857 dens §
1 efter Omstændighederne at udvide det ved kongelig Re-
solation af 27de October 1858 anordnede Dødsinspektion Virke-
kreds til Raftfundet og til Strækningen fra Brettesnæs
til og med Kanstadfjorden, og til
2. at antage indtil 5 stationaire Dødsinspektører paa de ved
kongelig Resolation af 27de October 1858 6 Post bestemte
Bilkaar.